

ŠTVRTÁ ADVENTNÁ NEDEĽA A

Aj keď dnešnou nedeľou máme týždeň do Vianoc, predsa už dnes si môžeme povedať, že Vianoce sú pred dvermi. Vidíme to najmä v nákupných centrách, ktoré žartovne povedané praskajú kupujúcimi vo švíkoch. No nielen v obchodoch, ale aj v našich rodinách, vrcholia vonkajšie prípravy na tieto sviatky tým, sa skrášľujú domáce prostredia, zháňajú sa darčeky pod stromček a tiež dobroty na štedrovečerný stôl. To všetko je pekné, patrí to k predvianočnej atmosfére, ale my si cez tieto adventné nedele pripomínáme aj vnútornú – duchovnú prípravu, a to vďaka evanjeliám, ktoré sme počúvali.

Napríklad, Matúšovo evanjelium na jeho začiatku nám opisuje rodokmeň Ježiša Krista ako človeka. Pretože evanjelista Matúš písal svoje evanjelium pre kresťanov, ktorí kresťanstvo prijali zo židovstva (židokresťania), tak tým chcel povedať, že Ježiš bol zakorenený do dejín židovského národa ako potomok Abraháma a Dávida.

Lenže, dnešná stať, ktorú si môžeme dnes vypočúť v každom kostole, nám opisuje pokračovanie udalostí, ktoré sa odohrali v Nazarete. Vieme, čo sa tam stalo po zásnubách svätého Jozefa s Pannou Máriou, keď došlo k zvestovaniu, o čom Jozef nevedel. Zásnuby boli v tom čase veľmi dôležitá spoločenská udalosť. Konali sa v dome otca nevesty a mali veľmi dôležité právne dôvody. Bol stanovený vek, snúbenec mal mať trinásť rokov a snúbenica dvanásť rokov. Lenže po zásnubách nevesta ostala ešte minimálne rok v dome svojho otca a keď došlo k svadbe, tak si ju ženích slávnostne dovedol do domu svojho otca, čo bola svadba. Od evanjelistu Lukáša vieme, že po zásnubách a po zvestovaní, sa hneď Panna Mária vybrala na dlhú cestu z Nazareta do Ain Karemu k svojej tete, kde ostala jej posluhovať asi tri mesiace, kým sa nenarodil Ján Krstiteľ a potom sa vrátila naspäť do Nazareta. Ale tu vznikol veľký problém pre Jozefa. Nakoľko Nazaret bolo veľmi malé mestečko, tak všetko, čo sa tam udialo, sa hneď každý dozvedel. Jozef hneď videl, že jeho snúbenica je v požehnanom stave, čo bolo pre neho veľké a nemilé prekvapenie. Uvažoval o tom, čo ide urobiť. Vedel, že s Máriou ešte manželsky nežil, a preto nevedel, kto je otcom dieťaťa v Máriinom lone. Mal jednu z dvoch možností: Márii dať prepúšťací list a tajne ju prepustiť s tým, nech si ide za tým, s ktorým dieťa počala alebo vystaviť ju potupe, vyhnať ju za mestské brány, a tak ju obviniť z nevery a dať ju na potupu ukameňovať alebo na južnom svahu bola vysoká skala, z ktorej ju mohli zhodiť, a tak ju usmrtiť. Pre lepšie pochopenie Jozefovho problému odporúčam prečítať si zo Starého zákona z Piatej knihy Mojžišovej stať 22, 27-27. Po jeho prečítaní pochopíme, do akej situácie sa dostal svätý Jozef.

Evanjelisti o ňom píšu, že bol: *«Muž spravodlivý»*, čo v biblickom chápaní znamená, že bol svätý alebo Bohu milý, a preto nechcel Máriu vystaviť potupe. Taktiež zasiahlo nebo, keď mu anjel vo sne oznámil, aby sa nebál vziať si Máriu za manželku a čo sa v nej počalo, tak nie pričinením muža, ale Ducha Svätého. A dieťa, ktoré sa v nej počalo, sa bude volať Ježiš a bude to ten, ktorý vyslobodí svoj ľud z hriechov. Tento oznam Jozef poslúchol, a tak sa stal pred ľuďmi otcom Pána Ježiša.

V súvislosti s týmto bohumilým Jozefovým správaním sa k Panne Márii si v túto predvianočnú nedeľu pripomeňme jednu dôležitú skutočnosť, ktorá sa páči Pánu Bohu. Je to skutočnosť, že nemáme odsudzovať svojich bližných. Pán Ježiš to na Hore jasne povedal a zdôraznil: *„Nesúďte a nebudete súdení. Neodsudzujte a nebudete odsúdení. Odpúšťajte a odpustí sa vám“ (Lk 6, 37)*. Prečo je zo strany Pána Ježiša taká požiadavka? Uvediem príklad duchovného spisovateľa Fabera, ktorý píše takto: *Ľudské srdce sa podobá zavretej knihe. Či môže niekto čítať zavretú knihu? Nikto, iba Boh. A keď Boh nikoho z nás nevystrojil schopnosťou čítať v zatvorenej knihe, z toho vychodí, že nereflektuje na našu pomoc pri súdení ľudí. Ved' pozrite, jedna kniha môže navonok vyzeráť krajšie ako druhá. Môže mať krajšiu obálku alebo krajšiu väzbu ako druhá. Keď*

však obidve otvoríme a začneme z nich čítať zistíme, že navonok kniha z menej krajšou obálkou má hodnotnejší text ako kniha z krajšou obálkou. Z toho vyplýva, že nás vonkajšok môže klamať. Preto nám Pán Ježiš zakazuje posudzovať, súdiť iných.

Myslím, že na túto predvianočnú prípravu sme si vybrali dobrú tému. Veď, čo by nám pomohlo mať krásny stromček, bohatú štedrú večeru, vzácne a drahé dary, keby nášmu srdcu chýbala láska? A láska nám chýba aj vtedy, keď odsudzujeme iných. Aj túto otázku si položíme pri spytovaní svedomia, aby naša príprava na Vianoce bola čo najkvalitnejšia.

A tak, milí priatelia, očistíme si srdcia dobrou svätou spoveďou a otvoríme sa pre Ježišovu lásku. A aj za pomoci tejto lásky sa snažme hľadiť na svojich bližných čistými očami, čistým srdcom ako svätý Jozef, a tak budeme prežívať šťastné a radostné vianočné sviatky.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.